

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Únor 2015, r. XIX. č. 203

„Mnoho věcí Bůh může a nechce, nechce však nic, co nemůže.“ (Sv. Augustin)

ROK ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA JAKO INSPIRACE PRO LAIKY

Letošní rok je plný událostí v životě Církve, a to jak v Čechách, tak i ve světě. Prožili jsme setkání Taizé, misijní dny víry a výročí Jana Husa, atd. Aktuálně je pro nás výzvou Rok zasvěceného života, který započal již 30. 11. 2014, na první neděli adventní, a bude trvat až do 21.11.2015, což je výročí vydání dokumentu *Perfectae caritatis*, o obnově řeholního života. Tento Rok zasvěceného života byl vyhlášený papežem Františkem pro celou církev.

Během podzimu budeme prezentovat všechna charismata přítomná v naší farnosti (augustiniáni, boromejky, karmelitáni, maltézští rytíři, redemptoristé, sestry Congregatio Jesu, fokolarínky ...)

Ale již teď, v liturgickém mezidobí, Vás chci pozvat, abyste prožili tento rok s námi, řeholníky a řeholnicemi v naší farnosti.

Druhý Vatikánský koncil (právě v dokumentu *Perfectae caritatis*) mluví o řeholním zasvěcení jako o prohloubení zasvěcení křestního, jež je základem naší náboženské identity. Na tomto základě můžeme tvrdit, že náš život patří Bohu. A ti, kteří se potom zasvětili Bohu dobrovolně - skrze sliby chudoby, čistoty a poslušnosti – nám připomínají, že mu můžeme patřit více. Že je opravdu možné vše opustit, dát stranou vlastní plány a věnovat se plánům Božím.

Rok zasvěceného života není rok jenom pro ty, kdy ve svých srdcích rozpoznali toto povolání. Též není jen rokem našich modliteb za ně nebo za povolání nová. Je v neposlední řadě inspirací pro náš osobní, každodenní život. Já křesťan jsem také zasvěcený ode dne mého křtu. I když jsem občas ztracený v množství starostí a činností, tak chci aby Bůh byl středem mého srdce, aby byl inspirací pro vše, co dělám.

Začíná postní doba. Příprava na Velikonoce v Církvi vždycky probíhala, mimo jiné, ve znamení křtu, protože křestní liturgie je středem Velikonoční vigilie. Proto my řeholníci, Vaši augustiniáni, chceme během tohoto měsíce přemýšlet spolu s Vámi o našem křestním zasvěcení. Chceme Pánu Bohu společně poděkovat, že nás každého zavolal do našeho životního vztahu, abychom byli svatí, abychom milovali.

P. Antonio Rivas, OSA

Potkala jsem...

Honza pozorně sleduje odborné zprávy, které potvrzují možnost klonování člověka. Ví, že jakékoli zákazy kolem klonování jsou směšné a že za peníze udělá kdokoli cokoli. Člověk musí využít svých schopností a žádné omezení nemá opodstatnění. Vždyť on sám je důkazem důvtipu člověka - je dítětem ze zkumavky - a co bylo a je odpůrců této metody vzniku člověka! - jeho přítel, známý genetik, říká případněji *výroby* člověka. Oba věří, že bude možné opravit pomocí genetické *výroby* všechny tělesné i duševní nedokonalosti člověka a prodloužit jeho kvalitní život na nekonečně mnoho let.

„K čemu to bude dobré?“ zajímá se dcera Jana.

„Člověk si splní odvěký sen o nesmrtelnosti“, má Honza promyšlenou odpověď.

„A co s tím, co je po smrti?“

„S tím nic, to už mě právě nemusí zajímat!“ řekl otec dva dny před tím, než z něj po výbuchu v jeho laboratoři nezbylo nic tělesného, co by bylo možné identifikovat, natož repasovat.

E. B

Umírání a smrt z pohledu praktického lékaře.

Je známá pravda, že křesťané věří v posmrtný život, věří, že smrt není tím posledním, co na nesmrtelnou duši v tomto dočasném světě čeká, a mají naději, že jednou budou moci spatřit Boží tvář. Přestože se i já řadím mezi tento zástup doufajících a věřících, jako lékař přeci jen někdy vnímám léčbu jako boj o pacienta, o konkrétního člověka. Je logické, že zvláště u závažně nemocných je tento pocit silný. Vždyť jsem kdysi složil Hippokratovu přísahu a má snaha o zachování života a zdraví mých pacientů je maximální.

Nelze jinak a tak stejně, jako se každý člověk musel narodit, tak musí jednou i zemřít. Vždyť smrti se nevyhnul ani sám Kristus, který nám tím ukázal, že nejen v bolesti a utrpení, ale i ve smrti nás předešel. Víme všichni moc dobře, že tělo není nesmrtelné, přesto, když lékaři zemře pacient přes všechnu snahu o záchranu života, lze to v některých případech nebrat jako prohru? Ne vždy se s tím my lékaři umíme vyrovnat a mnohokrát je to pro nás bolestná záležitost spojená právě s pocitem prohry a marnosti. Skutečně jsem někdy míval pocit, jako bych s Bohem o pacienta smlouval, bojoval, nechtěl ho Bohu vydat... Mohu se se všemi dostupnými lékařskými metodami snažit sebevíc, ale musím vždy pokorně uznat, že každý život je v ruce Boha. Stejně jako smrt. Jsme lidé slabí a nedokonalí a proto je pro nás smrt něčím, co neumíme vždy pochopit, s čím se neumíme vždy smířit. Jsou lidé, kteří chápou a přijímají utrpení a smrt. A jsou lidé, kteří jen těžko něco takového dokáží přijmout. Myslím, že se nevzdám příliš od pravdy, když řeknu, že oba postoje tu vždy byly, jsou a budou.

Nicméně vědomí, že jednou každého stejně čeká smrt těla, nás nesmí přivést k rezignaci nebo laxnosti v postoji ke svému zdraví. Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, jak je psáno v bibli. Stvořil ho s jeho nesmrtelnou duší a smrtelným tělem a v tomto dočasném světě jedno nemůže být bez druhého. Pokud my, obyčejní a prostí křesťané, chceme žít opravdový a plnohodnotný život, musíme se starat o obě složky, které nás tvoří, tedy o duši i o tělo. Když někdo zanedbává péči o tělo (a tím myslím péči nezbytnou), zanedbává své zdraví. A to mne nejen jako lékaře, ale snad více jako křesťana, obzvláště mrzí. Právě proto, že tělo a zdraví nám bylo dáno Bohem jako cenný dar, o který se máme starat a v rozumné míře o něj pečovat. Když se někdo o své zdraví nestará, vypadá to, jako by tímto darem pohrdal a považoval ho za zbytečný.

Nejsem zastáncem názoru, že „tělo má jít do hrobu zhuntované“. Velice rád bych viděl člověka, který na tuto podivnou věc přišel. Více je mi bližší postoj svatého Cyrila Jeruzalémského, který říká: „Chraňme si své tělo, je to naše jmění. Jednou budeme Pánu skládat účty z toho, co jsme s tělem udělali...“

MUDr. Martin Pehr, praktický lékař.

Z poselství papeže Františka k postní době 2015

Bůh „není vůči nám lhostejný. Každý z nás mu leží na srdci, zná nás jménem, stará se o nás, a když ho opustíme, hledá nás“. Tato slova píše papež František v úvodu svého poselství k letošní postní době. Tématem listu je právě lhostejnost.

Výchozím bodem je podle římského biskupa Boží láska ke každému člověku. Bůh si váží každého a za jeho spásu dal svůj život. Bránu, kterou otevřel svou smrtí a zmrtvýchvstáním, drží církev stále otevřenou. Pokud se však člověku dobře daří a žije v pohodlí, zapomíná na ostatní a sám se stává lhostejným, píše papež. Tento postoj, který papež pokládá za „skutečné pokušení“, nabral v současnosti celosvětový rozměr. Je proto možné hovořit o „globální lhostejnosti“.

Postní doba je časem obnovy. Papež proto navrhuje tři kroky k meditaci, které se tématem lhostejnosti zabývají na úrovni církve, farností a každého jednotlivce.

Aby lidé nebyli lhostejní a neuzavírali se do sebe, je třeba se na prvním místě nechat připodobňovat Kristu, jehož přináší církev: „Křesťan je někým, kdo umožní Bohu, aby ho oblékl do jeho dobroty a milosrdenství, aby ho oblékl do Krista, a tak se mohl stávat tím, čím je on – služebníkem Boha a lidí,“ píše František, podle kterého k této proměně člověka dochází především díky naslouchání Božímu Slovu a přijímání svátosti, zejména eucharistie.

Na úrovni farností a společenství vyzývá papež k překonávání hranice viditelné církve. To se děje skrze modlitbu – svatí i nyní kráčeji vedle věřících na Zemi a pomáhají jim – i skrze vycházení k chudým a vzdáleným. „Drazí bratři a sestry, jak jen si přeji, aby se místa, kde se projevuje církev, zvláště naše farnosti a komunity, stávaly ostrovy milosrdenství uprostřed moře lhostejnosti,“ uvádí papež.

Každý jednatel pak může překonat lhostejnost skrze vlastní modlitbu za druhé. „Neignorujme sílu modlitby mnoha lidí,“ vyzval František, který v této souvislosti připomněl iniciativu *24 hodin pro Pána*, vyhlášenou na 13. a 14. březen 2015: Po celém světě budou v tyto dny otevřeny kostely, kde bude prostor pro modlitbu, zpověď nebo rozhovor s knězem.

Jednotliví věřící mají také konat skutky lásky a podpořit různé charitativní organizace.

Jak také papež uvedl, setkání s utrpením druhého je výzvou k obrácení: „Bratrova potřeba mi připomíná křehkost mého vlastního života a mou závislost na Bohu a na bratrech. Pokud pokorně prosíme o milost Boží a přijímáme omezenost svých možností, s důvěrou se odevzdáváme nekonečným možnostem, které obsahuje Boží láska. A budeme moci odolávat ďábelskému pokušení, jež nás vede k víře, že zachránit sebe i svět můžeme my sami.“

Převzato z www.cirkev.cz

Chudí - milosrdenství.

Nesmíme si myslet, že chudí jsou na světě jen proto, abychom mohli konat skutky milosrdenství. Dáváš chleba tomu, kdo má hlad: ale bylo by lépe, kdyby nikdo neměl hlad a abys nedával nikomu. Odíváš nahého a což, nebylo by lépe, kdyby všichni byli dobře oblečení a kdyby taková potřeba nebyla? Pohasne snad oheň lásky? Opravdovější je láska, kterou miluješ šťastného, jehož nemůžeš k ničemu zavazovat: je ryzejší a čistší. Neboť zavazuješ-li nešťastníka k díkům, přeješ si možná vyvýšit se nad něho a chceš ho vidět pod sebou, toho, jenž ti dal příležitost vykonat dobro. Přej si raději, aby ti byl roven: a oba buďte poddáni Tomu, jenž nikomu není dlužníkem.

Sv. Augustin - výklad k prvnímu listu sv. Jana

Novoroční vycházka

Na letošní novoroční vycházku jsme se sešli v počtu osmi osob u metra v Jinonicích. Cesta nás vedla přes starou zástavbu Butovic k jednomu z nejstarších pražských kostelíků – ke kostelu sv. Vavřince.

Tuto část Butovic daroval král Vratislav I. koncem 11. století vyšehradské kapitule a z tohoto údaje se vyvozuje stáří kostelíka, který byl v průběhu století postupně zvětšován. Za pěknou dřevěnou zvonici při vstupu na hřbitov jsme viděli nejstarší, ještě románskou část kostela (apsidu z kvádříkového zdiva se dvěma okénky). A tam nás už očekávala sympatická paní kostelnice Eva Fuchsová, která nám podala poutavý výklad o historii místa i kostela.

V nevelkém, ale pěkně upraveném interiéru nás zaujala novodobá křížová cesta od sochaře Jiřího Vaňka, geniálně jednoduché dílo vytvořené ze dřeva, kovu a přírodních kamenů. Původní křížová cesta i oltářní obraz bohužel v minulosti padly za obět' nenechavcům. Také obraz svatého Vavřince na hlavním oltáři je zcela novodobým dílem, vznikl jako spontánní iniciativa návštěvnice Noci kostelů v roce 2010 a následně byl požehnan českým primasem Dominikem Dukou. Oč má obraz nižší hodnotu uměleckou, o to má větší význam duchovní. Od té doby, kdy začal zdobit hlavní oltář, svatý Vavřinec - podle slov paní kostelnice - viditelně vyprošuje svému kostelu požehnání, což se projevuje nejen ve zdařilých opravách, ale i v oživení farnosti; nedělní odpolední bohoslužby navštěvuje 40 až 50 věřících, přestože to není kostel farní, ale pouze filiální.

Po prohlídce presbytáře i hlavní lodi jsme vystoupali po úzkém točitém schodišti na dřevěnou varhanní kruchtu, kde nám paní Fuchsová na modelu názorně ukázala tisíciletý stavební vývoj kostela. Před rozloučením nám ještě otevřela dřevěnou zvonici a kdo chtěl, mohl vystoupat nahoru k zavěšenému půltunovému zvonu Vavřinci, který dodnes svolává na bohoslužby.

Poté jsme pokračovali podél přírodní rezervace Prokopské údolí a kolem nových rodinných domů Malé Ohrady směrem k Hůrce. Na chvíli jsme se ještě zastavili v restauraci Svatý Prokop a dali si v příjemném prostředí něco pro zahřátí. U stanice metra jsme se rozloučili, někdo pokračoval přímo domů a někdo ještě zamířil na Staré Město za novoročním ohňostrojem.

Náš velký dík patří jak organizátorům akce, manželům Dybovým, tak i milé paní Evě Fuchsové z Jinonic.

Zdena

Prosba k zlepšení Tolle Lege.

Podle výsledků farní ankety je několik farníků, kteří nejsou spokojeni s naším farním zpravodajstvím Tolle Lege. Chtěli bychom se dozvědět, co v Tolle Lege postrádají, anebo co by se mohlo dělat jinak. Budeme vděční za každý námět, návrh nebo konkrétní ideu zlepšení. Dejte nám, prosím, zpětnou vazbu.

Za redakční team P. Juan

8. Farní shromáždění konané dne 22.01.2015

Přítomni: P. Antonio Rivas, OSA, administrátor farnosti, P. Juan Provecho, OSA, farní vikář, P. William Faix, OSA, farní vikář.

Přítomní zástupci jednotlivých komunit: za českou komunitu: 14 farníků; za španělskou komunitu: 2 farníci, za anglickou komunitu: 4 farníci (celkem: 20 farníků)

Program:

A) Přivítání a modlitba

B) Zhodnocení fungování

1) jednotlivých komunit a jejich vzájemné spolupráce;

2) Kde jsme a kam (jako společná farnost) směřujeme; DNY VÍRY – PRAŽSKÁ MISIE 2015

C) Různé

B) Zhodnocení fungování farnosti: „FARNÍ ANKETA v české komunitě“

- 30 farníků odpovědělo (z toho 20 žen a 10 mužů; převážně věk 50+; výsledky budou zveřejněny po podrobném vyhodnocení

- Anketa bude též ve španělské komunitě

1) jak fungují jednotlivé komunity:

ANGLICKÁ komunita – velmi štedrá – připravuje se projekt nového topení pro kostel

- nesou tíhu většiny nákladů na otop, světlo, a aktivně se podílejí na sobotních snídaních pro bezdomovce, vánoční dárky dětem

- každou neděli, vzhledem k velkému počtu dětí (70), probíhá od 9:30 „nedělní práce s dětmi-katecheze“ včetně jejich pohoštění (čaj, sušenky...)

- každý týden uklízí společné učebny a toalety

- vaření kávy a čaje a péče o společné prostory: je nutno dodržovat pořádek v kuchyňce – týká se všech komunit a jsou neustálé problémy s klíčem od kuchyňky! Návrh: aby byli ustanoveni dva garanti za klíče. Španělská komunita má své klíče

- Thanksgiving Day, pořádaný komunitou: návrh, aby napříště stoly byly číslovány.

Návrh: - konat vždy na konci školního roku a na začátku nového roku rozloučení a přivítání s farníky

ŠPANĚLSKÁ komunita – velmi dobrá účast na nedělních bohoslužbách; klesá účast přípravy ke svátostem (katecheze); vznikla modlitební skupina; je velmi málo dětí; potřeba oživení komunity

- Posadas: při posledních slavnostech se zpěvem zapojili i členové české komunity, kteří chodí na španělštinu

ČESKÁ komunita - Úklid kostela VÁZNE. Pravidelných pátečních úklidů kostela v době od 15,00 hodin se zúčastňují stále stejní lidé. Rozpis úklidu pro jednotlivé skupiny, které v průběhu týdne využívají možnosti jazykových kurzů atd., příliš nefunguje.

Nutnost výraznějšího a srozumitelnějšího (v jazykových mutacích) označení v kostele (kudy do sakristie; kudy do kaplí sv.Doroty a sv.Barbory, kudy do ambitů atd.) a lepšího osvětlení ambitů

Požadavek, aby čísla společných písní byla uvedena na obou stranách (na kazatelně je pro přední řady číslo nečitelné); pokračuje oprava varhan.

Dětské mše svaté se konají každou první neděli v měsíci.

2) jak funguje farnost:

- nově ustanovený administrátor farnosti P.Antonio; (P.Vít působí od září v Brně)

- fungování farnosti od ledna 2015 do června 2015: následující společné velké programy:

* DNY VÍRY-PRAŽSKÁ MISIE 2015 – v průběhu jara budou aktivovány již existující misijní skupiny (ve všech komunitách) a jejich činnost vyvrcholí v průběhu Pražské misie 30. 5. - 6. 6. 2015; naše farnost - kostel sv. Tomáše - bude centrem pro školní mládež. Koordinátorem je Martin Rosenbaum - organizační tým Dnů víry

* ROK ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA (listopad 2014 – listopad 2015)

- společná práce započne po prázdninách - podzim; proběhne cyklus, kdy v průběhu každé nedělní bohoslužby se postupně představí všechny spirituality působící v rámci naší farnosti (Malé Strany)

Dne 19. 9. 2015 se uskuteční AUGUSTINIÁNSKÁ POUŤ NA SVATOU SVATOU HORU

* Společné liturgie pro všechny tři komunity fungují

C) RŮZNÉ:

* postní rekolekce se uskuteční ve Štětkni v době od 13. 3. do 15. 3. 2015; u P. Antonia se může přihlásit každý

* farní ples v dubnu 2015: vzhledem k tomu, že Arcibiskupství již nebude pro tyto účely pronajímat sál kardinála Berana, zatím není jasné, kde by se ples konal

* 6. 6. 2015 se uskuteční FARNÍ SLAVNOSTI 2015 (v souvislosti s ukončením Dnů víry) na Kampě - Výlety české komunity jsou pro ostatní nedostatečně propagované (bude uváděno na Facebooku)

Závěrečná společná modlitba „Otče náš“ (latinsky, nebo každý ve svém jazyce)

Zapsala Marie Hradecká

FARNÍ POSTNÍ REKOLEKCE

Letošní farní postní rekolekce bude na zámku Štěkeň, který patří sestřím Congregatio Jesu (Mary Ward). K dispozici je 25 velkých pokojů a v každém může být buď celá rodina nebo, podle potřeby, jedna či dvě osoby.

Zámek, kaple, krásný anglický park a laskavé sestry vytvářejí krásné prostředí pro modlitbu, rozjímání a odpočinek. Rekolekce probíhá od pátku 13. března (odjezd odpoledne) do neděle 15. března. Tématicky bude inspirována myšlenkami sv. Augustina.

Narozeniny v únoru:

V tomto měsíci mají narozeniny tito naši farníci: 2.2. Marie Šárová; 6.2. Kateřina Trefná; 6.2. Jan Jelínek; 10.2. Sylvie Rysová; 12.2. Jiří Horský; 12.2. Barbora Hirnerová; 12.2. Vojtěška Heřmanová; 13.2. Marie Kazdová; 16.2. Ota Jelínek; 16.2. Patrícia Jarešová; 18.2. Jaroslav Veis; 20.2. Jakub Kučera; 24.2. Petr Hajkr.

Víš, že...?

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 8. 1. od 19:30 v klášterním refektáři.
- * 6. února slavíme **slavnost sv. Doroty**, patronky naší kaple. Poutní mše sv. s možností získat plnomocné odpustky bude ve 12:15 hodin. Všichni jste zváni!
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * Chcete každý den dostat **e-mail s malým zamyšlením sv. Augustina**? Pošlete nám svou e-mailovou adresu na osaprag@augustiniani.cz.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.
- * **Besídka** s promítáním fotografií z **Pouti do Santiaga de Compostela** bude ve čtvrtek 12. 2. od 19:30 v klášterním refektáři. Všichni jste zváni!
- * Postní doba začíná ve středu 18. 2. (**Popeleční středa**). Při každé mši sv. bude udělen popelec. Den Popeleční středy je dnem přísného půstu.
- * Při **tříkrálové sbírce** jsme tento rok vybrali **38923.- Kč**. Děkujeme za pomoc hlavně dětem farnosti i škole sv. Augustina
- * *Každý pátek probíhají v kryptě kláštera sv. Tomáše komorní poetická setkávání. Vždy od 20 hodin je zde připraven zajímavý program od hudebních recitálů přes výtvarné dílny, promítání z cest a autorská čtení. Všichni jste srdečně zváni. Těší se na Vás Lucie Markovičová a Hana Jílková.*

Milí přátelé, mohlo by vás zajímat, že pro letošní rok připadají volné vstupy do Národní galerie na sobotu 7. a neděli 8. února. Tak pěkné zážitky, a kdo by to nestihl, tak ještě 28. října. Pro ty, kdo si myslí, že by děti obrazy a sochy dostatečně nezaujaly, doporučuji podkroví a suterén Šternberského paláce, zbroj a řemesla.
Markéta Kučerová

Dobrou chuť!

Dírkovaný koláč

V neděli jste ho ochutnali a někteří i ohodnotili a tak Vám předkládám recept.

Na těsto budeme potřebovat: 250 ml cukru, 500 ml polohrubé mouky, 250 ml šlehačky, 3 vejce, prdopeč a vanilkový cukr. Pokud se Vám bude zdát, že těsto je moc husté, mouka mívá různou kvalitu, můžeme přidat trochu mléka, ale jen trochu, aby těsto nebylo moc řídké. Na pekáči se musí rozetřít a ne roztéct.

Na naplnění budeme potřebovat: 1 tvaroh upravený jak to máme rádi a džem nebo marmeládu výrazné chuti. Nejlepší je ostružina nebo višně.

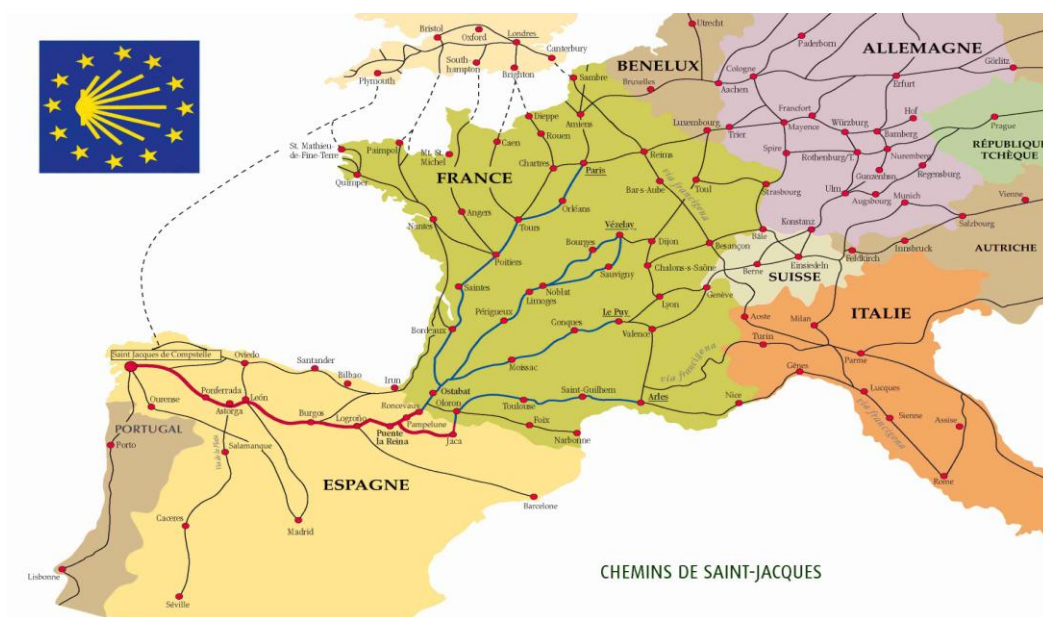
Vše na těsto smícháme a nalijeme do pekáče vymazaného tukem a vysypaného moukou. Povrch uhladíme a střídavě dáváme lžičkou trochu tvarohu a trochu džemu, prostě na těsto děláme puntíky. Ty se při pečení propadnou a vytvoří se dírký. Je to vlastně taková bublanina.

Pečeme v troubě vyhřáté na 160 stupňů.

Dobrou chuť.

Hanka

Farní pouť Santiago de Compostela 26.12.2014-4. 1. 2015

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2015

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky a náměty.

